

GAVUCHEB

Galerie výtvarného umění v Chebu
Galerie der bildenden Kunst in Eger
Léto / Sommer 2011

SIAL

Velká galerie / Grosse Galerie
7. 7.–2. 10. 2011
Kurátor / Kurator: Jakub Potůček
Vernisáž 6. července, 17.00
Přednáška: 14. září, 17.00, Rostislav Švácha: SIAL

Karel Hubáček, Zdeněk Patman, Otaka Binar a další, Televizní věž Ještěd, 1963–1973

Josef Danda Železniční nádraží v Chebu / Der Bahnhof in Eger (1956–62)

Opus magnum
7. 7.–2. 10. 2011
Kurátor / Kurator: Marcel Fišer, Karel Hájek
Vernisáž 6. července, 17.00
Přednáška: 28. září, 17.00, Karel Hájek: Josef Danda

Josef Danda, Železniční nádraží v Chebu / Der Bahnhof in Eger

Jakub Matuška aka Masker Moje maličkost

Malá galerie / Kleine Galerie
26. 6.–28. 8. 2011
Kurátor / Kurator: Radek Wohlmut
Vernisáž 25. června, 17.00

Growing up, 85 x 115 cm, 2009

Epos 257 Videos

Video room
26. 6.–28. 8. 2011
Kurátor / Kurator: Radek Wohlmut
Vernisáž 25. června, 17.00

Epos 257, 50 m² veřejného prostoru, intervence do veřejného prostoru, Palackého náměstí v Praze / 50 m² öffentlichen Raums, der Palacký-Platz in Prag, 4. 9.–27.11.2010

Zkratka SIAL – Sdružení inženýrů a architektů Liberec – je dnes pojmem nejen české, ale i evropské architektury. Právě v této architektonické kanceláři vznikl projekt televizní věže s hotelem na Ještědu, která se v roce 2000 stala v hlasování odborníků nejvýznamnější architekturou 20. století u nás. Architekt Karel Hubáček a statik Zdeněk Patman za ni v roce 1969 získali prestižní cenu Augusta Perreta, udělovanou jednou za dva nebo tři roky stavbě s mimořádným technickým řešením. Historie SIALu má kořeny v padesátých letech, kdy nástup stalinismu v Československu znamenal zrušení privátních ateliérů. Architekti museli přijmout zaměstnání ve Stavoprojektech – státních projektových ústavech, organizovaných podle jednotlivých regionů. V tom libereckém se už od konce padesátých let pomalu formovala skupina architektů a konstruktérů zapálených, der im Jahr 2000 in einer Abstimmung von Fachleuten zur bedeutendsten Architektur des 20. Jahrhunderts in der Tschechischen Republik erkoren wurde. Der Architekt Karel Hubáček und der Statiker Zdeněk Patman erhielten für ihn im Jahr 1969 den angesehenen Prix Auguste Perret. Die Geschichte der SIAL hat ihre Wurzeln in den 50. Jahren, als die Machtübernahme des Stalinismus in der Tschechoslowakei für die Architektur die Liquidierung der privaten Ateliers mit sich brachte. Die Architekten mussten eine Beschäftigung in den sog. Stavoprojekten annehmen – staatlichen Projektierungsinstituten, die nach den einzelnen Regionen organisiert waren. In dem Stavoprojekt in Liberec formierte sich bereits gegen Ende der 50. Jahre allmählich eine Gruppe von für ihre Arbeit begeisterten Architekten und Konstrukteuren, die die liberalen Verhältnisse vor dem August 1968 nutzten und in 1968–1971 eben unter der Marke SIAL als selbständiges Büro arbeiteten. Dann wurden sie zwar gezwungen, sich wieder in den Rahmen des Stavoprojekt Liberec einzugliedern, doch arbeiteten sie auch hier als ein eigenständiges Team. Seit 1980 konnten sie sogar erfolgreich an großen Architekturwettbewerben in Westeuropa teilnehmen. Auf diese Weise wurde Liberec im Verlauf der Normalisierungszeit zum bedeutendsten Zentrum des tschechischen architektonischen Schaffens.

Die Abkürzung SIAL – Vereinigung der Ingenieure und Architekten Reichenberg – ist heute ein Begriff nicht nur der tschechischen, sondern auch der europäischen Architektur. Eben in diesem Architekturbüro entstand das Projekt des Fernsehturms mit Hotel auf dem Ještěd, der im Jahr 2000 in einer Abstimmung von Fachleuten zur bedeutendsten Architektur des 20. Jahrhunderts in der Tschechischen Republik erkoren wurde. Der Architekt Karel Hubáček und der Statiker Zdeněk Patman erhielten für ihn im Jahr 1969 den angesehenen Prix Auguste Perret. Die Geschichte der SIAL hat ihre Wurzeln in den 50. Jahren, als die Machtübernahme des Stalinismus in der Tschechoslowakei für die Architektur die Liquidierung der privaten Ateliers mit sich brachte. Die Architekten mussten eine Beschäftigung in den sog. Stavoprojekten annehmen – staatlichen Projektierungsinstituten, die nach den einzelnen Regionen organisiert waren. In dem Stavoprojekt in Liberec formierte sich bereits gegen Ende der 50. Jahre allmählich eine Gruppe von für ihre Arbeit begeisterten Architekten und Konstrukteuren, die die liberalen Verhältnisse vor dem August 1968 nutzten und in 1968–1971 eben unter der Marke SIAL als selbständiges Büro arbeiteten. Dann wurden sie zwar gezwungen, sich wieder in den Rahmen des Stavoprojekt Liberec einzugliedern, doch arbeiteten sie auch hier als ein eigenständiges Team. Seit 1980 konnten sie sogar erfolgreich an großen Architekturwettbewerben in Westeuropa teilnehmen. Auf diese Weise wurde Liberec im Verlauf der Normalisierungszeit zum bedeutendsten Zentrum des tschechischen architektonischen Schaffens.

Architektonickou výstavu v hlavním prostoru doplňuje drobná výstava stejného zaměření v rámci výstavního formátu opus magnum. Tentokrát má regionální rozměr, neboť chce upozornit na významnou stavbu přímo v Chebu. Budova zdejšího nádraží patří k nejzdařilejším dílům architekta Josefa Dandy (1906–1999), který zasvětil většinu své profesní dráhy návrhům železničních staveb. Po ukončení studií architektury na ČVUT v Praze prošel praxí v několika ateliérech, načas pracoval i v Paříži u Le Corbusiera. Kultivovaný funkcionalismus se stal východiskem jeho osobního stylu, v jehož duchu navrhl celou řadu nádražních budov i drobnějších staveb, jako jsou zastávky či stávkedla. Vrcholem jeho tvorby se stal projekt hlavního pražského nádraží, který po mnohaletém úsilí dospěl v 70. letech k realizaci ve spolupráci s manželé Šrámkovými a arch. Bočanem. Danda byl činný rovněž jako teoretik dopravních staveb a mnoho let působil jako pedagog na ČVUT a VŠUP. V roce 1988 publikoval donedávna jedinou českou odbornou publikaci o dráží architektury Naše železniční nádraží. Chebské nádraží patří do trojice Dandových staveb, které vznikly v padesátých letech na místě starších budov zničených americkým bombardováním během druhé světové války. Nádraží v Klatovech, Chebu a Pardubicích mají mnoho společných rysů v celkovém rozvrhu, exteriérech i interiérech. Jestliže v první jmenované musel – ovšem velmi decentně – ustoupit dobovým tlakům a socialistický realismus je patrný zejména v jeho výzdobě, nádraží v Pardubicích (dnes již památkově chráněné) a v Chebu navazují na meziválečný funkcionalismus. Chebské nádraží bylo tehdejší politickou reprezentací vnímáno jako výkladní skříň pro návštěvníky ze západu a v jeho bohaté výzdobě se už uplatňují zahrocené křivky bruselského stylu, inspirovaného výstavou EXPO 58 (dvě mozaiky v hale, kovová plastika na průčelí). Danda svá nádraží koncipoval jako komplexní dopravní terminály s mnoha dalšími doprovodnými funkcemi (v Chebu to je celnice, autobusové nádraží, čekárna pro zahraniční cestující, restaurace a další komunální provozy atd.), doprovázené rozsáhlými přednádražními prostranstvími, kde na železnici navazovala autobusová doprava a parkoviště osobních aut.

Die Architekturausstellung im Hauptsaal wird ergänzt durch eine kleine ähnlich ausgerichtete Ausstellung im Rahmen des Ausstellungsformats opus magnum. Dieses Mal hat sie eine regionale Dimension. Das Gebäude des hiesigen Bahnhofs gehört zu den gelungensten Werken des Architekten Josef Danda (1906–99), der den größten Teil seiner beruflichen Laufbahn der Projektierung von Eisenbahnbauten widmete. Nach Beendigung des Architekturstudiums arbeitete er in verschiedenen Büros in der Praxis, eine gewisse Zeit auch in Paris bei Le Corbusier. Ein kultivierter Funktionalismus wurde zum Ausgangspunkt seines persönlichen Stils, in dessen Geist er eine ganze Reihe von Bahnhofsgebäuden und kleineren Bauwerken wie Haltestellen oder Stellwerke entwarf. Der Bahnhof in Eger gehört zu den drei Bahnhofsgebäuden von Danda, die in den 50. Jahren an der Stelle von älteren, durch amerikanische Bombardierung während des Zweiten Weltkriegs zerstörten Gebäude entstanden. Die Bahnhöfe in Klattau, Eger und Pardubitz haben gemeinsame Züge. Der Bahnhof in Eger wurde von den damaligen politischen Repräsentanten als Schaufenster für die Besucher aus dem Westen angesehen und in seiner reichen Ausschmückung kommen bereits die zugespitzten Kurven des sog. Brüsseler Stils zur Geltung.

Letos již podruhé galerie připravila festival Graffiti Boom, jehož součástí je i samostatná výstava Jakuba Matušky (1981), na graffiti scéně známého jako Masker. V posledních letech se prosadil i svými tradičně pojatými obrazy (tj. obrazy na plátně), v nichž jsou však jeho východiska jasně patrná. Loni byl dokonce nominován do finále Ceny Jindřicha Chalupického – nejvýznamnější domácí soutěže pro mladé umělce do pětácti let. Přestože se vyjadřuje prostřednictvím různých médií, mezi nimiž nechybějí ani fotografie nebo video, charakteristický je pro něj figurální obrazový projev, v žargonu graffiti „charaktery“. Od klasického graffiti, které je založeno na písmu, respektive na tagu (tj. jménu writera), se autor začal odklánět už někdy kolem roku 2004. O rok později se stal členem CAP (Crew Against People), známé skupiny writerů, jejíž dalšími členy byli jeho spoluzáčníci z akademie, kteří pak – podobně jako Masker – uspěli i na scéně současného aktuálního umění. (Není náhodou, že CAP je také jediná crew (tj. skupina writerů) u nás, která má svůj monografický katalog.) Přestože Masker s CAP pracoval jen zhruba rok na samém začátku její existence, jeho dnešní osobitý projev vykristalizoval právě v té době. Jeho obrazy, které vyznačují komplikovanou neuspořádanou stavbu, rozplývavé hmoty a výrazný kolorit většinou v šedo-modro-růžovém akordu, dokážou vyvolat napjaté veselí i hluboce stísněné pocity.

Heuer hat unsere Galerie schon zum zweiten Mal das Festival Graffiti Boom ausgerichtet, und dessen Bestandteil ist auch die selbständige Ausstellung von Jakub Matuška (1981), in der Sprayerszene bekannt als Masker. In den letzten Jahren hat er sich auch mit seinen traditionell verstandenen Bildern (d. h. Gemälden auf Leinwand) durchgesetzt, in denen allerdings seine Herkunft deutlich sichtbar bleibt. Im vergangenen Jahr wurde er sogar für das Finale des Jindřich-Chalupický-Preises nominiert – des bedeutendsten tschechischen Preises für junge Künstler bis zu fünfundsiebzig Jahren. Obwohl er sich mit Hilfe verschiedener Medien ausdrückt, unter denen weder Fotografie noch Video fehlen, bleibt für ihn die figurale bildliche Äußerung charakteristisch, im Jargon der Sprayer die „characters“. Von den klassischen Graffiti, die auf der Schrift aufbauen, beziehungsweise auf dem Tag (d. h. dem Namen des Writers), begann der Künstler bereits irgendwann um das Jahr 2004 abzurücken. Ein Jahr später wurde er Mitglied der CAP (Crew Against People), einer bekannten Gruppe von Writern, deren weitere Mitglieder seine Mitschüler von der Kunstakademie waren, die dann später – ähnlich wie Masker – auch in der Szene der aktuellen zeitgenössischen Kunst Erfolg hatten. Obwohl Masker mit der CAP nur etwa ein Jahr ganz zu Beginn ihres Bestehens zusammenarbeitete, bildete sich sein heutiger individueller Ausdruck eben in dieser Zeit heraus. Seine Bilder, die sich durch einen komplizierten ungeordneten Aufbau, verfließende Materie und ein ausgeprägtes starkes Kolorit zumeist in einem grau-rosa Akkord auszeichnen, sind im Grunde, die das sprunke Fröhlichkeit und tief bedrückende Empfindungen hervorzurufen.

Druhou výstavou v rámci Graffiti Boomu je přehlídka videodokumentací čtyř akcí Epose 257. Ten svého času patřil k nejvýznamnějším postavám pražské graffiti scéně, pak však klasické graffiti opustil a v posledních letech realizuje intervence do veřejného prostoru, které nastolují otázky po jeho podstatě a naší citlivosti k jeho omezení. Asi nejvíce to platí pro práci 50 m² veřejného prostoru. Jde o subverzivní akci provedenou na mimořádně exponovaném místě Palackého náměstí v Praze. Epos zde zabral pozemek čtvercového půdorysu o dané výměře. Ohrazení prázdného prostoru, v němž se dlouhé dny nic nedělo, postrádalo na první pohled jakýkoliv účel. Po jisté době si této zjevné absurdity začali všimati jak lidé (byla umístěna na frekventovaném místě a chodci do ní doslova vráželi), tak i úřady, které po 54 dnech nechaly ohradu odstranit. Další práce Olgoj Chorchoj (2009) má podobný charakter. Na několika místech nechal z dlažby vynořit červenou rouru, připomínající mytického mongolského červa z pouště Gobi, která se zase po několika metrech zanořila zpět. Drapák (2009) je socha tvořená padákovým plátnem a vzduchem: je totiž umístěna nad výdech větrání metra Dejvická. Je to vizualizace energie, která proudí z jeho útrobu. Ostatní myšlenka na nafukovací objekt vznikla při ilegálním provádění graffiti v metru, kam se spouštějí právě větracími šachtami. A konečně poslední akcí, která bude ve videoroomu k vidění, je Urban Painting (2009). Epos zde „maloval“ paintballovými střílnami na prázdném billboardu umístěném ve velké výšce. Abstraktní malba je zároveň i gestem proti obledné dominanci reklamy ve veřejném prostoru.

Die zweite Ausstellung im Rahmen des Graffiti Boom 02 ist eine Schau von Videos, die vier Aktionen des Künstlers Epos 257 dokumentieren. Obwohl dieser seinerzeit zu den bedeutendsten Gestalten der Prager Sprayerszene gehörte, wandte er sich später von den Graffiti im engeren Sinne des Wortes ab und realisiert in den letzten Jahren Interventionen in den öffentlichen Raum. 50 m² öffentlichen Raums ist eine subversive Aktion, die an einer exponierten Stelle des Palacký-Platzes in Prag durchgeführt wurde. Epos okkupierte hier ein quadratisches Stück Grund von der genannten Größe, das er einfriedigte und um das er sich nicht weiter kümmerte. Die Einfriedigung erbehrte auf den ersten Blick wie einen Zweck und wirkte durch die absurde Markierung eines leeren Raums, in dem nichts geschah, wie ein offensichtlicher Nonsens. Nach einer gewissen Zeit wurde die Einfriedigung jedoch sowohl von den Bürgern bemerkt (sie befand sich an einer stark frequentierten Stelle und die Leute mussten um sie herumgehen), als auch von den Behörden, die nun begannen sich einer Lösung zu suchen, und die Einfriedigung nach 54 Tagen beseitigen ließen. Die nächste Aktion mit dem Titel Olgoj Chorchoj (2009) hat einen ähnlichen Charakter und ist zugleich sehr ästhetisch. An mehreren Stellen in Prag ließ er aus dem Pflaster ein an den mythischen mongolischen Wurm aus der Wüste Gobi erinnerndes rotes Rohr hervorkommen, das dann nach wenigen Metern wieder im Pflaster verschwand. Die Arbeit Greifbagger (2009) ist eine Aktion aus Fallschirmleinwand und Luft, sie ist nämlich über dem Lüftungsausgang der U-Bahnstation Dejvická ausgebracht. Und schließlich die letzte Aktion heißt Urban Painting (2009) – eine abstrakte Malerei, ausgeführt mit Paintball-Schüssen auf eine in großer Höhe angebrachte leere Reklametafel und zugleich eine Geste gegen die monströse Dominanz der Reklame im öffentlichen Raum.

Alexis Milne

Malá galerie / Kleine Galerie, Videoroom
8. 9.–23. 10. 2011

Kurátor / Kurator: Pavel Vančát
Vernisáž 7. září, 17.00

Alexis Milne, Zbraň státu / Die Waffe des Staates, 2009, video, 2:38 min.
Znovooživení policejní vraždy lana Tomlinsona během demonstraci G20.
Společná performance s Markem McGowanem / Das Wiederaufleben des Polizeimords an Ian Tomlinson im Verlauf der Demonstrationen zum G20-Gipfel. Gemeinsame Performance mit Mark McGowan, Royal Exchange, London

Pavel Holeka Hebrejská abeceda / Hebräisches Alphabet

Museum Café

7. 7.–2. 10. 2011

Kurátor / Kurator: Marcel Fišer

Vernisáž 6. července, 17.00

Pavel Holeka, z cyklu Hebrejská abeceda / aus der Serie Hebräisches Alphabet, koláž na papíru / Collage auf Papier, 29,7 × 42 cm

Stálá expozice / Dauerausstellungen

České moderní umění / Tschechische moderne Kunst

Hlavní budova, Výstavní sály 1. patro / Hauptgebäude, Ausstellungsräume 1. St.

Gotické sochařství Chebska, Evropské malířství 17. a 18. století / Gotische Bildhauerei des Egerlandes, Europäische Malerei des 17. und 18. Jh.

Kostel sv. Kláry / St.-Klara-Kirche

Smrt Panny Marie z kostela Povýšení sv. Kříže v Házlově, Franky nebo Horní Faic, první čtvrtina 16. století, lipové dřevo, původní polychromie / Marientod aus der Kreuzerhebungskirche in Haslau, Franken oder Oberpfalz, erstes Viertel des 16. Jahrhunderts, Lindenholz, originale Polychromie

GRAFFITI BOOM 02

21.–26. června 2011

POINT při práci, Graffiti Boom 2009

V rámci festivalu vznikne v Chebu už druhá velká nástěnná malba od další výrazné osobnosti české graffiti scény: od úterý do pátku bude na zdi základní školy na Skalce malovat Masker.

sobota, 25. června

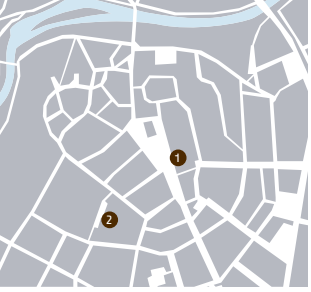
11.00 Graffiti Jam #1, bývalý výměník společnosti TEREJA pod restauraci Walza v Palackého ulici, Účast: KOBE, PHOE, R2D2, BEAZ a další. Hudba: Dj. Skatch

17.00 Jakub Matuška aka Masker: Moje maličkost, EPOS 257: Videos.

Vernisáž dvou výstav významných osobností graffiti scény, které se prosadily i v současném umění (více viz výstavy).

neděle, 26. června

11.00 Graffiti Jam #2, objekt vedle kotelny na sídlišti Spáleníště, účast: Prague and Cheb top writeri, hudba: HipHop Stage feat: Dj. Skatch a Malej Houžva
14.00 Workshop dětí a mládež pod vedením zkušených writerů (boční zeď objektu + instalované desky). Stříkání triček přes šablony a soutěž o nejhezčí píece (materiál a barvy pro účastníky zdarma, rezervace míst na info@gavu.cz).

Galerie výtvarného umění v Chebu Galerie der bildenden Kunst in Eger

příspěvková organizace
Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16
350 02 Cheb
T: +420 354 422 450
F: +420 354 422 163
info@gavu.cz
www.gavu.cz

1] Hlavní budova budova / Hauptgebäude, náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16

2. patro / Stock: Velká galerie / Große Galerie, Opus magnum, Galerie pod baobabem / Galerie unter dem Baobab

1. patro / Stock: stálá expozice českého moderního umění / ständige Ausstellung tschechischer moderner Kunst

Prizemí / Erdgeschoss: Malá galerie / Kleine Galerie, Videoroom, museum shop, museum café, přednáškový sál / Vortragssaal

Otevřeno / Geöffnet: úterý–neděle / Dienstag–Sonntag 10.00–12.00, 12.30–17.00

Vstupné / Eintritt: 70/40 Kč (seniři od 60 let, studenti SŠ, VŠ, žáci ZŠ, ZTP / Senioren ab 60 Jahre, Studenten, Schüler ab 16 Jahre und Behinderte mit Ausweis) / 10 Kč (žáci ZŠ) / Schüler bis 15 Jahre)

2] Stálá expozice Gotické sochařství / Barocke St.-Klara-Kirche, Františkánské náměstí

Stálá expozice Gotické sochařství historického Chebska a evropská malba 17. a 18. st.

/ Ständige Ausstellung Gotische Bildhauerei des historischen Egerlands und europäische Malerei des 17. und 18. Jhs.

Otevřeno / Geöffnet: úterý–neděle / Dienstag–Sonntag 13.00–17.00

Vstupné / Eintritt: 20/10 Kč (seniři od 60 let, studenti SŠ, VŠ, žáci ZŠ, ZTP / Senioren ab 60 Jahre, Studenten, Schüler ab 16 Jahre und Behinderte mit Ausweis)

Chebská vstupenka: společný projekt galerie a muzea v Chebu. Vstup do čtyř objektů (galerie, sv. Klára, hrad, muzeum) na jednu vstupenku 100 Kč / Eger-Karte: gemeinsames Projekt der Galerie und des Museums in Eger. Gemeinsame Eintrittskarte für vier Objekte (Galerie, St.-Klara-Kirche, Burg, Museum) 100 Kč.

Přednášky / Vorträge: 40 Kč, pro členy galerijního klubu zdarma / Klubmitglieder frei.

START POINT je výstava, která každý rok představuje nejlepší diplomové práce vybrané na výtvarných akademiích různých evropských škol. Z projektu, který začínal pro čtyři české školy, se v průběhu let stala mezinárodní akce, na které se účastní nejprestižnější evropské akademie. Loni probíhala v GASKu Kutná Hora a hlavní cenu zde získal performer Alexis Milne z londýnské Goldsmiths, kterou svého času absolvovali současné hvězdy mezinárodní scény jako Damien Hirst či Antony Gormley. Odměnou pro držitele cen je nejen měsíční tvůrčí pobyt v Praze, ale také výstava s katalogem, která letos proběhne v GAVU Cheb. Alexis Milne ve svých performancích a videích kriticky zkoumá potenciál umělce jako politického aktivisty. Využívá při tom konstrukce alter-ega a prvky grotesky a parodie. Jeho performance s divadelními rysy, které prezentoval loni v rámci START POINTU, vznikly po zkušenostech z anarchistických demonstrací během londýnského summitu G20. Autor se zabývá okamžikem, kdy se demonstrace mění ve velkolepý spektakl a v jistém bodě začíná spontánně přebírat charakteristiku hraného představení.

START POINT ist eine Ausstellung, die alljährlich die an den Kunstakademien verschiedener europäischer Hochschulen ausgewählten besten Diplomarbeiten vorstellt. Aus dem Projekt, das für die vier tschechischen Kunsthochschulen begann, ist im Verlauf der Jahre eine internationale Aktion geworden, an der sich auch höchst angesehene europäischen Akademien beteiligen. Im vergangenen Jahr fand sie in der Galerie GASK in Kutná Hora statt und den Hauptpreis gewann Alexis Milne vom Londoner Goldsmiths, das seinerzeit von heutigen Stars der internationalen Szene wie Damien Hirst oder Antony Gormley absolviert wurde. Der Preis besteht für die Preisträger nicht nur aus einem vierwöchigen künstlerischen Aufenthalt in Prag, sondern auch in einer Ausstellung samt Katalog, die heuer in der GAVU Cheb stattfindet. Alexis Milne untersucht in seinen Performances und Videos kritisch das Potenzial des Künstlers als politischer Aktivist. Für die Aktivierung des Zuschauers nutzt er Konstruktionen des Alter ego und Elemente der Groteske und Parodie. Seine Performances mit Elementen des Theaters, die er voriges Jahr im Rahmen von START POINT präsentierte, entstanden nach den Erfahrungen mit den anarchistischen Demonstrationen während des Londoner Summits der G20. Der Künstler befasst sich mit dem Moment, wo sich die Demonstration zu einem großartigen Spektakel wandelt und an einem bestimmten Punkt beginnt, spontan den Charakter einer Schauspielvorstellung anzunehmen.

Hebrejská abeceda Pavla Holeky (1945) z produkce nakladatelství Arbor vitae, kterou představujeme ve výstavním formátu věnovaném současné české ilustraci, získala v loňském ročníku soutěže Nejkrásnější knihy roku hlavní cenu v kategorii Učebnice. Její ilustrace vznikly technikou koláže, která má v českém umění výjimečnou pozici, zejména díky silné tradici surrealismu a také charismatické osobnosti Jiřího Koláře, autora světového významu, který pracoval takřka výhradně v tomto médiu. Jedním z neoriginálnějších tvůrců posledních let, který už ve značně vyčerpaném ložisku dokázal najít ještě novou žilu ryziho kovu, je právě Pavel Holeka. Do světa nalepovaných obrazů vnesl nový prvek – prázdný prostor, který dokáže správně voleným obrazem doslova rozeznít. Často při tom používá grafické znaky – notovou osnovu, písmena nebo číslice, které tuto zvukovou složku evokují. Jeho koláže mají výrazný spirituální rozměr, jako by se svými minimalistickými prostředky pokoušel překročit meze viditelného. Všechny tyto aspekty se objevují v jeho posledním projektu, který se písmeny přímo zabývá. Knihu Hebrejská abeceda tvoří dvacet dva koláží, jejichž základem jsou pro nás tak záhadná hebrejská písmena, které autor originálně interpretuje, zároveň nechává prostor i pro jejich tajemství. Koláže doplňují autorovy krátké básnické texty.

Das Buch Hebräisches Alphabet von Pavel Holeka (1945) aus der Produktion des Verlags Arbor vitae, das wir hier im Rahmen des der zeitgenössischen tschechischen Illustration gewidmeten Ausstellungsformats vorstellen, erhielt im vergangenen Jahrgang des Wettbewerbs Schönestes Buch des Jahres den Hauptpreis in der Kategorie Lehrbuch. Seine Illustrationen entstanden in der Collage-Technik, die in der tschechischen Kunst eine Ausnahmeposition einnimmt, vor allem dank der starken Tradition des Surrealismus und auch der charismaticchen Persönlichkeit Jiří Kolárs, eines Künstlers von Weltbedeutung, der sozusagen ausschließlich mit diesem Medium arbeitete. Einer der originellen Künstler der letzten Jahre, der in dieser schon stark erschöpften Lagerstätte noch eine neue Ader reinen Metalls zu finden verstand, ist eben Pavel Holeka. In die Welt aufgeklebter Bilder brachte er ein neues Element – den leeren Raum, den er mit einem richtig gewählten Bild direkt zum Klingen zu bringen versteht. Häufig verwendet er dabei graphische Zeichen – Notenlinien, Buchstaben oder Ziffern, die diese lautliche Komponente evozieren. Das Buch Hebräisches Alphabet besteht aus zweiundzwanzig Collagen, deren Grundlage die für uns so rätselhaften hebräischen Buchstaben sind, welche der Künstler in origineller Weise interpretiert, für deren Geheimnis er aber zugleich auch genügend Raum lässt.

Vedle proměnných výstav galerie představuje i dvě stálé expozice ze svých sbírek. V barokním kostele svatě Kláry je vystavena mimořádná kolekce gotického sochařství z území bývalého Chebska, doplněná o soubor barokního malířství a tzv. chebských intarzií. Za pozornost stojí i samotná budova, která patří k nejnvýznamnějším stavbám vrcholného baroka u nás. Stálá expozice v hlavní budově představuje v chronologické posloupnosti vývoj českého moderního umění od konce devatenáctého do šedesátých let dvacátého století. Najdeme tu mimo jiné vynikající díla klasiků českého umění Františka Bilka, Jakuba Schikanedera, Antonína Hudečka, Josefa Čapka, Emila Filly, Otto Gutfreunda, Václava Špály, Jana Zrzavého, Františka Tichého, Toyen, Jindřicha Štyrského, Josefa Šímy, Karla Černého, Kamila Lhotáka, Ladislava Živra, Josefa Istlera, Mikoláše Medka, Jana Koblasy či Václava Bošтика. Expozice je nově doplněna panelem, na němž jsou prezentovány přírůstky z letošního roku. Galerie sice již několik let kvůli obtížné finanční situaci galerie nemůže své jedinečné sbírky doplňovat nákupy a krize veřejných financí tuto situaci ještě prohloubila. Proto se rozhodla oslovit několik špičkových výtvarníků střední generace s prosbou, zda by jí nedarovali dílo, které se pak na rok stane součástí stálé expozice. Nyní tedy můžeme představit práce Michala Pěchoučka (*1973), Jakuba Špaňhela (*1976) a Ludka Rathouského (*1975).

Neben den Wechselausstellungen präsentiert die Galerie auch zwei ständige Ausstellungen ihrer Sammlungen. In der Barockkirche St. Klara wird eine außergewöhnliche Sammlung gotischer Plastik aus dem Gebiet des historischen Egerlands gezeigt, ergänzt durch einen Komplex barocker Malerei und von sog. Egerer Intarsien. Aufmerksamkeit verdient auch das Gebäude selbst, das zu den bedeutendsten Bauten des Hochbarocks in Tschechien gehört. Die ständige Ausstellung im Hauptgebäude stellt in chronologischer Folge die Entwicklung der tschechischen modernen Kunst vom Ende des 19. Jahrhunderts bis zu den 60er Jahren des 20. Jahrhunderts vor. Wir finden hier unter anderen hervorragende Werke von Klassikern der tschechischen Kunst wie František Bílek, Jakub Schikaneder, Antonín Hudeček, Josef Čapek, Emil Filla, Otto Gutfreund, Václav Špála, Jan Zrzavý, František Tichý, Toyen, Jindřich Štyrský, Josef Šíma, Karel Černý, Kamil Lhoták, Josef Istler, Mikoláš Medek, Jan Koblasa oder Václav Boštík. Die ständige Ausstellung wird neuerdings durch ein Paneel ergänzt, auf dem die Zugänge des betreffenden Jahres vorgestellt werden. Die Galerie kann zwar schon mehrere Jahre lang wegen der schwierigen finanziellen Situation ihre einzigartigen Sammlungen nicht durch Zukäufe vervollständigen und die Krise der öffentlichen Finanzen hat diese Situation noch verschärft. Deshalb hat sich die Galerie entschieden, an einige Spitzenkünstler der mittleren Generation mit der Bitte heranzutreten, ihr ein Werk zu schenken, das dann für ein Jahr Bestandteil der ständigen Ausstellung sein wird. Nun können wir also Arbeiten von Michal Pěchouček (*1973), Jakub Špaňhel (*1976) und Luděk Rathouský (*1975) vorstellen.

Přednášky

Po prázdninové přestávce se v září opět rozběhne cyklus přednášek, které probíhají vždy ve středu od 17.00 v kavárně. Jsou koncipovány buď jako doprovodné akce k výstavám (viz info u jednotlivých výstav), nebo v širších cyklech, na které zveme špičkové odborníky. Vstupné 40 Kč.

Richard Biegel, Urbanismus světových metropolí

21. září, Praha

Dr. Richard Biegel, který přednáší dějiny barokní architektury na Ústavu pro dějiny umění FF UK, vybojoval z titulu své funkce tajemníka Klubu za starou Prahu již celou řadu bitev za záchranu pražských památek. Jeho mnohaletým zájmem jsou dějiny urbanismu, které umí přiblížit strhujícím způsobem.

Programy pro veřejnost (programy neprobíhají během prázdnin)

Animální programy pro školy

Galerie nabízí školám doprovodné programy, které žákům interaktivní formou zprostředkovávají právě probíhající výstavy. Kontakt: veronika.lochmanova@gavu.cz.

Komentovaná prohlídka probíhajících výstav

Každou středu v 16.00 se v galerii uskuteční prohlídka s výkladem historika umění. Sraz u pokladny galerie. Prohlídka trvá cca 45 minut. Vstupné obvyklé.

Animální programy pro děti

Souběžně s komentovanou prohlídkou probíhá ve stejném termínu, tj. každou středu od 16.00, program pro děti. Děti se u pokladny ujme zkušená lektorka, která pro ně přichystala zhruba 45 minutový program k právě probíhající výstavám.

Klub

Volný vstup na výstavy a přednášky galerie, sleva na koncerty, zaslání tištěných pozvánek a čtvrtletních programů, 20% sleva na katalogy z produkce galerie. Roční členství 400/200 Kč (žáci, studenti do 26 let, seniři nad 60 let, ZTP).

Dětský koutek / Galerie pod baobabem

Ve druhém patře galerie vznikl nový prostor určený především dětem. Mohou nejen samy tvořit, ale také volně listovat v krásných knihách z produkce nakladatelství Baobab, které je samozřejmě možné i zakoupit v museum shopu. Tento prostor postupně vyzdobí nástěnné malby kmenových výtvarníků Baobabu a dětský koutek tak dostane rozměr skutečné galerie.

Středy v GAVU

Akce se konají v hlavní budově od 17 hodin.

25. června	Jakub Matuška aka Masker – Moje maličkost	
sobota!	Epos 257 – Videos	vernisáž
6. července	SIAL Josef Danda – Železniční nádraží v Chebu (1956–62) Pavel Holeka – Hebrejská abeceda	vernisáž
7. září	Alexis Milne	vernisáž
14. září	Rostislav Švácha – SIAL (doprovodná akce k výstavě)	přednáška
21. září	Richard Biegel: Praha, z cyklu Urbanismus světových metropolí	přednáška
28. září	Karel Hájek – Josef Danda (doprovodná akce k výstavě)	přednáška

Festival GRAFFITI BOOM 02 podpořily Ministerstvo kultury ČR a město Cheb. Dále děkujeme ředitelství 1. základní školy v Chebu u společnosti TEREJA

Cheb s. r. o. za poskytnutí objektů pro realizaci maleb.

Partnery festivalu jsou: Radio Egrensis, ŘÁNEK DECOR s. r. o. a maddesign – reklamní studio.

Titulní strana / Titelseite: Karel Hubáček, Miroslav Masák a další / u. a., Obchodní dům Ještěd v Liberci / Warenhaus Ještěd in Reichenberg, 1968–1979